

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for den meget saglige redegørelse, som han kom med, men samtidig stille det spørgsmål, om de konkrete initiativer, som ministeren nu opregner man vil gå ind i fra dansk side, kan være nok til at få tingene i gang, således at ulandene også kan acceptere det. Det må man sige, desværre, at man må betvivle på baggrund af den tale, som ministeren holdt. Det har jo også sammenhæng med, at jeg ikke synes, ministeren kom med den nødvendige selvkritik på baggrund af fiaskoen i Cancún.

Kl. 10.25

Det er rigtigt, som det er blevet sagt både af fødevarerministeren og udenrigsministeren, at Danmark gik ind under forhandlingerne i Cancún og f.eks. støttede et bomuldsinitiativ. Ministeren nævnedes det også. Og i de allersidste timer bevægede regeringen sig også i spørgsmålet om de såkaldte Singaporeemner og viste vilje til at være med til at trække dem væk fra dagsordenen og dermed gøre det muligt for den mexicanske formand at bringe forhandlingerne videre. Men generelt må man bare desværre sige, at den danske regerings indsats var for lille og kom for sent.

Men o.k., der var bevægelse, det vil jeg medgive, men det var for lidt og for sent, og derfor havde jeg egentlig ventet, at man så havde lært af det og taget det med til den her debat og ganske klart sagt fra ministerens side: Disse Singaporeemner skal ud, og vi skal have ændret EU's forhandlingsmandat, således at Kommissionen kan meddele ulandene, at EU ikke vil kræve, at Singaporeemnerne skal ind i Doharundens forhandlingsramme. Det synes jeg helt konkret Danmark skal spille ud med i EU, for ellers forbliver det hele jo ved ord og ikke handling.

Dernæst er jeg altså bedrøvet over, at ministeren nu vender tilbage til den der sprogbrug med langsigtet afvikling af landbrugsstøtten. Vi havde en lang debat om det, sidst vi diskuterede det for Cancún, også her i Folketingssalen, hvor spørgsmålet var: Vi skal jo kræve en hurtig tidsfastsat afvikling, først og fremmest selvfølgelig af det, der er særlig handelsforvridende og af eksportstøtten, men også af de generelle støtteordninger, hektarstøtte osv. Men nu sniger igen dette ord »langsigtet« sig ind i udenrigsministerens sprog.

Jeg ved ikke, om udenrigsministeren har været ovre på Axelborg lige inden den her debat, men jeg havde egentlig troet, at vi kunne nærme os en enighed om, at der skulle være tale om en hurtig – ikke en langsom, men en hurtig – afvikling af subsidierne, for det er det, ulandene forventer, det er det, de kræver, og det er derfor, at det er det, Danmark skal spille ud med.

Det kræver også en ændring af EU's såkaldte midtvejsreform og en konkret ændring af det forhandlingsmandat, som EU-kommissær Lamy forhandler på baggrund af. Jeg vil godt spørge ministeren, om han er indstillet på, både når det gælder Singaporeemnerne og landbruget, at gå ind og åbne for en ændring af midtvejsreformen, åbne for et nyt forhandlingsmandat og også med hensyn til Singapore lægge forslag frem om et helt nyt forhandlingsmandat, der gør det muligt for EU at imødekomme ulandene, for ellers bliver det kun fine ord og flotte taler her i Folketinget. Så bliver det ikke handling.

Jeg håber, ministeren vil kunne besvare de spørgsmål bekræftende, men også for at få et grundlag for at diskutere de konkrete skridt vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at WTO's 5. ministerkonference endte uden resultat og finder det af afgørende betydning, at der fra EU's og den danske regerings side fremsættes forslag, der kan føre til positive forhandlinger mellem i- og ulande med henblik på at opnå resultater. Derfor opfordrer Folketinget regeringen til at arbejde for at

- EU fastholder og forbedrer de tilbud, som blev fremlagt i Cancún
- dialogen styrkes med især de fattigste udviklingslande,
- Singaporeemnerne tages ud af forhandlingerne,
- aftalen om øget adgang for ulandene til medicin fastholdes og forbedres,
- øget liberalisering af handelen med landbrugsvarer sikres, bl.a. gennem afskaffelse af handelsforvridende landbrugsstøtte, herunder især eksportsubsidier, en langsigtet afvikling af den samlede landbrugsstøtte og under hensyn til forbrugere, miljø, dyrevelfærd og særligt udviklingslandenes landbrugsproduktion og